KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.11.2021 r.
COM(2021) 745 final

2021/0389 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Partnerstwa ustanowionej Umową o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego, o którym mowa w art. 552 ust. 11 tej umowy, w trakcie którego Zjednoczone Królestwo może odstąpić od obowiązku usuwania danych dotyczących przelotu pasażerów po ich wyjeździe ze Zjednoczonego Królestwa

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Partnerstwa w związku z art. 552 ust. 13 Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanym dalej „Zjednoczonym Królestwem"), z drugiej strony (zwanej dalej „umową o handlu i współpracy").

W umowie o handlu i współpracy przewidziano, że dane dotyczące przelotu pasażera („dane PNR") w przypadku lotów między Unią a Zjednoczonym Królestwem mogą być przekazywane Zjednoczonemu Królestwu oraz przetwarzane i wykorzystywane przez Zjednoczone Królestwo. Zgodnie z umową o handlu i współpracy Zjednoczone Królestwo musi usunąć dane PNR otrzymane na podstawie umowy o handlu i współpracy po wyjeździe pasażerów z kraju, chyba że ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zatrzymywania takich danych PNR.

W umowie o handlu i współpracy przewidziano jednak tymczasowe odstępstwo od tego wymogu na roczny okres przejściowy, tj. do dnia 31 grudnia 2021 r., ze względu na szczególne okoliczności, tj. konieczność wprowadzenia przez Zjednoczone Królestwo określonych dostosowań o charakterze technicznym w celu przekształcenia systemów przetwarzania danych PNR, z których korzystało Zjednoczone Królestwo, gdy prawo Unii miało do nich zastosowanie, po których wprowadzeniu dane PNR będzie można usuwać zgodnie z umową o handlu i współpracy.

Oprócz odstępstwa przewidziano proces, w ramach którego Zjednoczone Królestwo przekazuje Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości ustanowionemu na mocy umowy o handlu i współpracy sprawozdanie niezależnego organu administracyjnego, obejmujące załącznik organu nadzorczego Zjednoczonego Królestwa ds. ochrony danych, dotyczące skuteczności zastosowania dodatkowych zabezpieczeń ochrony danych stosowanych w okresie przejściowym oraz ocenę dotyczącą kwestii utrzymywania się takich szczególnych okoliczności, a także opis starań dołożonych w celu przekształcenia systemów przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa w systemy umożliwiające usuwanie danych PNR po wyjeździe pasażerów. Specjalny Komitet ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości rozpatrzył to sprawozdanie oraz ocenę przekazane przez Zjednoczone Królestwo na posiedzeniu Komitetu w dniu 19 października 2021 r. Zgodnie z art. 552 ust. 13 zdanie drugie umowy o handlu i współpracy, w przypadku gdy utrzymują się wyżej wspomniane szczególne okoliczności, Rada Partnerstwa przedłuża o rok odnośny okres przejściowy, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE

W umowie o handlu i współpracy ustanowiono podstawę dla szeroko zakrojonych stosunków między Unią a Zjednoczonym Królestwem w obszarze dobrobytu i dobrego sąsiedztwa charakteryzującego się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy, z poszanowaniem autonomii i suwerenności stron. Umowa o handlu i współpracy weszła w życie w dniu 1 maja 2021 r. i była tymczasowo stosowana od dnia 1 stycznia 2021 r.

2.2. Rada Partnerstwa

Umową o handlu i współpracy ustanowiono szereg wspólnych organów, w tym Radę Partnerstwa, która stanowi „organ utworzony przez umowę” w rozumieniu art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

2.3. Planowany akt Rady Partnerstwa

Art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy stanowi, że Zjednoczone Królestwo usuwa dane PNR pasażerów po ich wyjeździe z kraju, chyba że ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zatrzymywania takich danych PNR. Obowiązek ten wynika z orzecznictwa UE z 2017 r. w sprawie międzynarodowego przekazywania danych PNR z Unii państwom trzecim[1].

Art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy stanowi, że Zjednoczone Królestwo może tymczasowo odstąpić od ust. 4 tego artykułu na okres przejściowy, do czasu możliwie najszybszego wdrożenia przez Zjednoczone Królestwo dostosowań o charakterze technicznym w systemach przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa. W okresie przejściowym właściwy organ Zjednoczonego Królestwa musi zapobiegać wykorzystywaniu danych PNR podlegających usunięciu, stosując w odniesieniu do tych danych PNR szereg konkretnych dodatkowych zabezpieczeń.

Art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy stanowi, że ust. 11 tego artykułu ma zastosowanie w związku ze szczególnymi okolicznościami uniemożliwiającymi Zjednoczonemu Królestwu wprowadzenie dostosowań o charakterze technicznym niezbędnych do przekształcenia systemów przetwarzania danych PNR, z których korzystało Zjednoczone Królestwo, gdy prawo Unii miało do nich zastosowanie, w systemy umożliwiające usuwanie danych PNR zgodnie z ust. 4 tego artykułu.

Art. 552 ust. 12 umowy o handlu i współpracy stanowi, że Zjednoczone Królestwo przekazuje Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości, dziewięć miesięcy po wejściu w życie tej umowy sprawozdanie niezależnego organu administracyjnego, o którym mowa w ust. 7 tego artykułu, obejmujące opinię organu nadzorczego Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w art. 525 ust. 3 umowy o handlu i współpracy, dotyczącą kwestii skuteczności zastosowania dodatkowych zabezpieczeń ochrony danych oraz ocenę Zjednoczonego Królestwa dotyczącą kwestii utrzymywania się szczególnych okoliczności, o których mowa w art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy, a także opis starań dołożonych w celu przekształcenia systemów przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa w systemy umożliwiające usuwanie danych PNR zgodnie z ust. 4 tego artykułu.

Zgodnie z art. 552 ust. 13 zdanie drugie umowy o handlu i współpracy, w przypadku gdy utrzymują się szczególne okoliczności, o których mowa w ust. 10 tego artykułu, Rada Partnerstwa przedłuża o rok okres przejściowy, o którym mowa w ust. 11 tego artykułu.

Rada Partnerstwa może przyjąć decyzję o przedłużeniu okresu przejściowego w dowolnej formie. Współprzewodniczący Rady Partnerstwa przyjmują decyzje za obopólną zgodą (zob. art. 1 ust. 2 załącznika 1 do umowy o handlu i współpracy). Decyzję należy przyjąć przed końcem okresu przejściowego, tj. przed dniem 1 stycznia 2022 r.

[1] Opinia 1/15 Trybunału z dnia 26 lipca 2017 r.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Kontekst

W dniu 1 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo przekazało Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości ocenę na podstawie art. 552 ust. 12 lit. b) umowy o handlu i współpracy.

W ocenie Zjednoczonego Królestwa stwierdzono, że utrzymują się szczególne okoliczności związane z systemem przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa. Zjednoczone Królestwo znajduje się w szczególnej sytuacji, gdyż musi przekształcić system przetwarzania danych PNR skonfigurowany na potrzeby zgodności z prawem Unii mającym zastosowanie do państw członkowskich w system skonfigurowany na potrzeby spełnienia wymogów określonych w umowie o handlu i współpracy, a także ponieważ przed wejściem w życie umowy o handlu i współpracy nie starczyło czasu na dokonanie niezbędnych dostosowań złożonego systemu przetwarzania danych PNR. Wymogi określone w umowie o handlu i współpracy odzwierciedlają orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości z 2017 r. w sprawie międzynarodowego przekazywania danych PNR z Unii państwom trzecim (opinia 1/15).

Obecny system przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa ustanowiono w 2004 r. i dostosowano w 2016 r. w celu zapewnienia jego zgodności z dyrektywą (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania[2]. W tym kształcie system przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa, podobnie jak systemy pozostałych państw członkowskich, zaprojektowano z myślą o przechowywaniu wszystkich danych PNR przez okres pięciu lat w celu udzielania odpowiedzi na należycie uzasadnione wnioski w konkretnych przypadkach w dowolnym czasie w ciągu tych pięciu lat. Nie zaprojektowano go z myślą o usuwaniu danych PNR pasażerów po ich wyjeździe ze Zjednoczonego Królestwa, jak wymaga tego umowa o handlu i współpracy.

Ponadto proces oceny ryzyka stosowany obecnie w Zjednoczonym Królestwie zaprojektowano, podobnie jak w innych państwach członkowskich, z myślą o identyfikacji osób, których dane są zgodne z obiektywnymi zasadami namierzania lub innymi uprzednio ustalonymi kryteriami, do celów przeprowadzania kontroli bezpieczeństwa i kontroli granicznej. Nie zaprojektowano go z myślą o ustalaniu, czy istnieje potrzeba zatrzymywania określonych danych PNR po wyjeździe pasażera ze Zjednoczonego Królestwa.

W swojej ocenie, przedłożonej w dniu 1 października 2021 r. na podstawie art. 552 ust. 12 lit. b) umowy o handlu i współpracy, Zjednoczone Królestwo oznajmiło, że przeprowadza analizę wymogów prawnych, technicznych i operacyjnych, zarówno funkcjonalnych, jak i niefunkcjonalnych, w celu zapewnienia zgodności systemów przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy. Zjednoczone Królestwo stwierdziło, że jest to bardzo złożona operacja.

W ocenie Zjednoczonego Królestwa wskazano, że obecne systemy wykorzystywane przez Zjednoczone Królestwo do przetwarzania danych PNR mają zostać wycofane z eksploatacji do 2024 r. Zjednoczone Królestwo wyjaśnia, że niezbędne dostosowania o charakterze technicznym w jego systemach, wymagane w umowie o handlu i współpracy, wprowadzane są poprzez dostosowanie i poszerzenie wymogów technicznych nowych powstających systemów, a nie poprzez dalsze dostosowywanie obecnego systemu głównego, który jest wycofywany z eksploatacji.

[2] Dz.U. L 119 z 2016 r., s. 132.

W ocenie Zjednoczonego Królestwa opisano postępy w realizacji projektu Zjednoczonego Królestwa w zakresie dostosowań o charakterze technicznym poświęconemu określeniu wymogów funkcjonalnych i niefunkcjonalnych oraz zaprojektowaniu, utworzeniu i wdrożeniu możliwości technicznych pozwalających na działanie zgodnie z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy oraz usuwanie danych PNR pasażerów po ich wyjeździe z kraju, chyba że ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zatrzymywania takich danych PNR.

Oprócz tej oceny w dniu 1 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości sprawozdanie sporządzone na podstawie art. 552 ust. 12 lit. a) umowy o handlu i współpracy przez niezależny organ administracyjny, o którym mowa w art. 552 ust. 7 umowy o handlu i współpracy, dotyczące kwestii skuteczności zastosowania dodatkowych zabezpieczeń ochrony danych przewidzianych w art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy. Sprawozdanie to zawiera załącznik przygotowany przez organ nadzorczy Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w art. 525 ust. 3 umowy o handlu i współpracy.

Specjalny Komitet ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości rozpatrzył sprawozdania Zjednoczonego Królestwa w dniu 19 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo oświadczyło wtedy również, że zamierza uzupełnić załącznik do sprawozdania sporządzonego na podstawie art. 552 ust. 12 lit. a) umowy o handlu i współpracy, i uzgodniono, że odbędzie się to w listopadzie 2021 r., zanim Rada Partnerstwa przyjmie decyzję w sprawie przedłużenia okresu przejściowego na podstawie art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy.

3.2. Proponowane stanowisko

W związku z powyższym Komisja uważa, że Rada Partnerstwa powinna przyjąć decyzję o przedłużeniu okresu przejściowego o jeden rok, do dnia 31 grudnia 2022 r. Rada Partnerstwa powinna przyjąć taką decyzję do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Partnerstwa jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie umowę o handlu i współpracy.

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy, w przypadku gdy utrzymują się szczególne okoliczności, o których mowa w ust. 10 tego artykułu, Rada Partnerstwa przedłuża o rok okres przejściowy, o którym mowa w ust. 11 tego artykułu. Dlatego też przyjęcie stanowiska Unii w odniesieniu do takiej decyzji wchodzi w zakres art. 218 ust. 9 TFUE.

Skutki prawne przedłużenia spoczywają w całości na Unii, jako stronie umowy o handlu i współpracy. Oznacza to, że zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Unia ma wyłączną kompetencję w tej kwestii.

Decyzja o przedłużeniu okresu, o którym mowa w art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy, nie pociąga za sobą konieczności uzupełnienia lub zmiany ram umowy o handlu i współpracy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozerwalnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy, służy realizacji celów w dziedzinie ochrony danych i współpracy policyjnej oraz obejmuje elementy w tej dziedzinie.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2021/0389 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Partnerstwa ustanowionej Umową o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia okresu przejściowego, o którym mowa w art. 552 ust. 11 tej umowy, w trakcie którego Zjednoczone Królestwo może odstąpić od obowiązku usuwania danych dotyczących przelotu pasażerów po ich wyjeździe ze Zjednoczonego Królestwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2021/689 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanym dalej: „Zjednoczonym Królestwem”), z drugiej strony (zwana dalej: „umową o handlu i współpracy”)[4] określa zasady, zgodnie z którymi dane dotyczące przelotu pasażera (zwane dalej: „danymi PNR”) mogą być przekazywane właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa oraz przetwarzane i wykorzystywane przez ten organ w przypadku lotów między Unią a Zjednoczonym Królestwem, a także przewiduje szczególne zabezpieczenia w tym zakresie.

(2) Art. 542 umowy o handlu i współpracy stanowi, że w tytule III części trzeciej (WSPÓŁPRACA ORGANÓW ŚCIGANIA I WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH KARNYCH) umowy o handlu i współpracy określa się zasady, zgodnie z którymi dane PNR mogą być przekazywane właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa oraz przetwarzane i wykorzystywane przez ten organ w przypadku lotów między Unią a Zjednoczonym Królestwem, a także przewiduje się szczególne zabezpieczenia w tym zakresie.

(3) Art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy stanowi, że Zjednoczone Królestwo usuwa dane PNR pasażerów po ich wyjeździe z kraju, chyba że ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zatrzymywania takich danych PNR.

[4] Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

(4) Art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy stanowi, że Zjednoczone Królestwo może tymczasowo odstąpić od ust. 4 tego artykułu na okres przejściowy, do czasu możliwie najszybszego wdrożenia przez Zjednoczone Królestwo dostosowań o charakterze technicznym. W tym okresie przejściowym właściwy organ Zjednoczonego Królestwa zapobiega wykorzystywaniu danych PNR podlegających usunięciu zgodnie z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy, stosując w odniesieniu do tych danych PNR dodatkowe zabezpieczenia wymienione w art. 552 ust. 11 lit. a)–d) umowy o handlu i współpracy.

(5) Art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy stanowi, że art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy ma zastosowanie w związku ze szczególnymi okolicznościami uniemożliwiającymi Zjednoczonemu Królestwu wprowadzenie dostosowań o charakterze technicznym niezbędnych do przekształcenia systemów przetwarzania danych PNR, z których korzystało Zjednoczone Królestwo, gdy prawo Unii miało do nich zastosowanie, w systemy umożliwiające usuwanie danych PNR zgodnie z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy.

(6) Zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy w przypadku gdy utrzymują się szczególne okoliczności, o których mowa w art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy, Rada Partnerstwa przedłuża o rok okres przejściowy, o którym mowa w art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy.

(7) W dniu 1 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo przekazało Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości ustanowionemu na mocy umowy o handlu i współpracy ocenę na podstawie art. 552 ust. 12 lit. b) umowy o handlu i współpracy.

(8) Zjednoczone Królestwo stwierdza, że utrzymują się szczególne okoliczności, o których mowa w art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy, odnosząc się do szczególnej sytuacji, w jakiej znalazło się Zjednoczone Królestwo, polegającej na tym, że musi ono przekształcić systemy przetwarzania danych PNR skonfigurowane na potrzeby zgodności z prawem Unii jako państwo członkowskie w system skonfigurowany na potrzeby spełnienia wymogów określonych w umowie o handlu i współpracy dotyczących międzynarodowego przekazywania danych PNR z Unii do państw trzecich. Zjednoczone Królestwo opisuje swoje starania na rzecz przekształcenia swoich systemów przetwarzania danych PNR w systemy umożliwiające usuwanie danych PNR zgodnie z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy. Zjednoczone Królestwo zauważyło, że przeprowadza analizę wymogów prawnych, technicznych i operacyjnych, zarówno funkcjonalnych, jak i niefunkcjonalnych, w celu zapewnienia zgodności systemów przetwarzania danych PNR Zjednoczonego Królestwa z art. 552 ust. 4 umowy o handlu i współpracy. Zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości rozpatrzył ocenę Zjednoczonego Królestwa w dniu 19 października 2021 r.

(9) W dniu 1 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło również Specjalnemu Komitetowi ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości sprawozdanie sporządzone na podstawie art. 552 ust. 12 lit. a) umowy o handlu i współpracy przez niezależny organ administracyjny, o którym mowa w art. 552 ust. 7 umowy o handlu i współpracy, w tym załącznik sporządzony przez organ nadzorczy Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w art. 525 ust. 3 tej umowy, dotyczące tego, czy zabezpieczenia przewidziane w art. 552 ust. 11 tej umowy były skutecznie stosowane.

(10) Zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Współpracy Organów Ścigania i Wymiaru Sprawiedliwości rozpatrzył sprawozdanie Zjednoczonego Królestwa w dniu 19 października 2021 r. Zjednoczone Królestwo oświadczyło wtedy również, że zamierza uzupełnić załącznik do tego sprawozdania i że odbędzie się to w listopadzie 2021 r., zanim Rada Partnerstwa przyjmie decyzję w sprawie przedłużenia okresu przejściowego na podstawie art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy.

(11) Uznaje się zatem, że utrzymują się szczególne okoliczności, o których mowa w art. 552 ust. 10 umowy o handlu i współpracy, i że – zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy – Rada Partnerstwa powinna przedłużyć o rok okres przejściowy, o którym mowa w art. 552 ust. 11 umowy o handlu i współpracy, do dnia 31 grudnia 2022 r.

(12) Umowa o handlu i współpracy jest wiążąca dla wszystkich państw członkowskich na mocy decyzji (UE) 2021/689, której materialną podstawą prawną jest art. 217 TFUE.

(13) Dania i Irlandia są związane częścią III umowy o handlu i współpracy na mocy decyzji (UE) 2021/689 i w związku z tym uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji wdrażającej umowę o handlu i współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowiskiem, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Partnerstwa zgodnie z art. 552 ust. 13 umowy o handlu i współpracy, jest wyrażenie zgody na przedłużenie – do dnia 31 grudnia 2022 r. – okresu przejściowego, w trakcie którego Zjednoczone Królestwo może odstąpić od obowiązku usuwania danych dotyczących przelotu pasażerów po ich wyjeździe ze Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący